Sygn. akt **OS 2/22**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (...) r.
w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka**
Sędziowie: **r.pr. Paweł Cegiełko - sprawozdawca**
r.pr. Beata Franus-Wyrwich
Protokolant: apl. radcowski Ewa Adamiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (...)r. sprawy ze skargi (...)na postępowanie radcy prawnego (...)na skutek odwołania z dnia (...)r. – (data wpływu dnia (...)r.) - od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2022 r., poz. 1166) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (...)r., sygn. akt (...)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka r.pr. Paweł Cegiełko r.pr. Beata Franus-Wyrwich

sygn. akt OS 2/22

Uzasadnienie

(...)w swojej skardze opisał trzy następujące hipotetyczne zachowania radcy prawnego (...), których zdaniem skarżącego dopuścił się radca prawny i które w ocenie skarżącego noszą „znamiona czynu zabronionego". Po pierwsze, działanie w ramach konfliktu interesów polegające na reprezentowaniu przez radcę prawnego w charakterze pełnomocnika procesowego spółki (...)w(...)i jednocześnie spadkobierców zmarłego wspólnika oraz zarządcę sukcesyjnego przedsiębiorstwa w spadku tegoż zmarłego wspólnika, wobec których - w ocenie skarżącego - spółka jest wierzycielem. Skarżący podniósł, że co do powołanych faktów, radca prawny „zeznał nieprawdę podczas rozprawy sądowej w dniu (...)r. w Sądzie Okręgowym (...)ul. (...)sygn.. akt (...)".

Po drugie, w ocenie skarżącego, radca prawny posługiwał się nieważnym pełnomocnictwem procesowym, udzielonym niezgodnie z zasadami reprezentacji spółki (...)w (...).

I po trzecie, w ocenie skarżącego, radca prawny zachował się w sposób nielicujący z powagą wykonywanego zawodu, tj. arogancko, naruszając obowiązek „traktowania z szacunkiem wszystkich klientów, zachowania umiaru i taktu w swoich wypowiedziach oraz powściągliwości w okazywaniu osobistego stosunku do stron i uczestników postępowania, sądu bądź organu przed którym występuje". Skarżący nie podał, kiedy, w jakich okolicznościach, ani wobec kogo radca prawny zachował się w sposób przez niego przedstawiony.

W toku postępowania sprawdzającego, na wezwanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, radca prawny (...)ustosunkował się do przedmiotowej skargi w dwóch pismach z dnia (...)r. i z dnia (...)r. Radca prawny podniósł w nich, że podczas rozprawy wskazanej w skardze występował w roli pełnomocnika procesowego i w związku z tym nie składał zeznań, lecz oświadczenie dotyczące braku konfliktu interesów, które jest w całości zgodne z prawdą, gdyż nie reprezentuje spadkobierców zmarłego wspólnika w żadnej sprawie, ani zarządcy sukcesyjnego w żadnej sprawie z udziałem spółki (...)w (...) lub której przedmiotem są roszczenia związane z działalnością tej spółki. Zdaniem radcy prawnego, nie zachodzi więc konflikt interesów, o którym mowa w skardze. Radca prawny zaprzeczył też, aby

działał w warunkach nienależytego umocowania podkreślając, że w następstwie zarzutu skarżącego jego umocowanie było badane przez sądy, które ani razu nie dopatrzyły się jego wadliwości. Na poparcie swoich twierdzeń radca prawny złożył szereg dokumentów m. in. w postaci kopii pism procesowych, protokołów rozpraw i orzeczeń sądowych. Radca prawny podał także, że w żadnym przypadku jego postawy wobec skarżącego nie cechował brak szacunku czy brak opanowania, ani nie dopuścił się innych niewłaściwych zachowań opisanych w skardze.

Postanowieniem z dnia (...)r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...), Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie wobec stwierdzenia, że zachowanie radcy prawnego (...)opisane przez (...)w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa i działaniu sprzecznym z zasadami etyki zawodowej z dnia (...)r. nie zawiera znamion przewinienia dyscyplinarnego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że złożone przez radcę prawnego dokumenty potwierdzają jego stanowisko, co do prawidłowego działania.

Na powyższe postanowienie odwołanie złożył (...), zaskarżając je w zakresie dotyczącym czynów polegających na rzekomym występowaniu konfliktu interesów oraz posługiwaniu się nieważnymi pełnomocnictwami. Skarżący załączył do odwołania kopię postanowienia Sądu Rejonowego (...)w (...)z dnia (...)r., wydanego w sprawie o sygn. akt(...), zawieszającego postępowania na podstawie art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. i wzywającego do udziału w sprawie syndyka.

W trakcie posiedzenia w dniu (...)r., skarżący poparł zarzuty odwołania i dodatkowo podał, że jego zdaniem, konflikt interesów objęty skargą polega na tym, iż radca prawny reprezentuje spadkobierców zmarłego wspólnika, przeciwko któremu spółka (...)w (...)ma wierzytelności z tzw. pustych faktur, wystawionych przez obecnie nieżyjącego wspólnika, w (...) r., jednak wskazana spółka nie dochodzi żadnych roszczeń od tych spadkobierców. Skarżący podał także, że w żadnej z wymienionych przez niego spraw nie występuje taka sytuacja, iż po jednej stronie sporu występuje spółka (...)w (...), a po drugiej spadkobiercy zmarłego wspólnika.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej w szczególności za postępowanie sprzeczne z prawem lub zasadami etyki (por. art. 64 ustawy o radcach prawnych). Dlatego obwinienie radcy prawnemu o popełnienie deliktu dyscyplinarnego musi polegać na przypisaniu radcy prawnemu postępowania sprzecznego z prawem lub zasadami etyki.

Na gruncie ustawy o radcach prawnych, radca prawny obowiązany jest wyłączyć się od wykonania czynności zawodowych we własnej sprawie lub jeżeli przeciwnikiem jednostki organizacyjnej udzielającej mu pełnomocnictwa jest inna zatrudniająca go jednostka organizacyjna albo jeżeli sprawa dotyczy osoby, z którą pozostaje on w takim stosunku, że może to oddziaływać na wynik sprawy (por. art. 15 ustawy o radcach prawnych). Szerszy wymiar konfliktu interesów określają w art. 27 - art. 30 postanowienia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Zgodnie z powołanymi przepisami, radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej klientowi, którego interesy są sprzeczne z interesami radcy prawnego, osoby mu najbliższej lub innego klienta w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej.

Z wiadomości uzyskanych od samego skarżącego jednoznacznie wynika, że w działaniach radcy prawnego objętych skargą nie występuje konflikt interesów w przedstawionym przez niego znaczeniu. Nie doszło bowiem do sytuacji sprzeczności interesów między radcą prawnym i jego klientem, ani między klientami radcy prawnego w tej samej sprawie lub w sprawie z nią związanej.

Z kolei kwestia należytego umocowania radcy prawnego do działania w charakterze pełnomocnika procesowego podlegała w konkretnych sprawach kontroli sądowej i w żadnym przypadku sądy nie stwierdziły nienależytego umocowania. Ponieważ uprawnione sądy w prowadzonych postepowaniach nie stwierdziły nienależytego umocowania radcy prawnego (...), nie ma potrzeby badania, tej kwestii w ramach niniejszego postepowania i ustalania czy radca prawny posiadający wadliwe, w ocenie skarżącego, pełnomocnictwo procesowe może dopuścić się przewinienia dyscyplinarnego.

Na marginesie podkreślić należy, że ze złożonego przez skarżącego przy odwołaniu postanowienia sądu o zawieszeniu postępowania, wbrew twierdzeniu skarżącego wcale nie wynika, aby przyczynę zawieszenia stanowił brak prawidłowego umocowania radcy prawnego. Podstawa prawna wydania przedmiotowego postanowienia wyraźnie wskazuje

bowiem, że sąd zawiesił postępowanie z urzędu, gdyż postępowanie dotyczyło masy upadłości i ogłoszono upadłość strony postępowania.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji postanowienia, gdyż postępowanie radcy prawnego nie było sprzeczne z prawem ani z zasadami etyki radcy prawnego.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego środek odwoławczy – art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022r., poz. 1166).

Przewodniczący: Członkowie:

……..…… …… ……

r. pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka r. pr. Paweł Cegiełko r. pr. Beata Franus-Wyrwich